

SLV

INF

Yr:1

15.07.1991

Nr:1/91

MASSAKER IN SRI LANKA

185 Zivilisten sind durch srilankanische Soldaten ermordet und verbrannt worden.

"Gewaltlosigkeit ist unsere Lebensphilosophie. Wir wollen unsere Probleme durch Gespräche miteinander lösen. Ich glaube nicht an die Waffengewalt....."

"Dieser Krieg richtet sich nicht gegen die Tamilen... er ist gegen die Tigers....."

Dies sind Zitate des srilankanischen Präsidenten Premadasa, die auf öffentlichen Versammlungen und in Zeitungen von ihm immer wieder verwendet werden. Aber der fortlaufende Terrorismus der srilankanischen Regierung widerspricht diesen Argumenten.

Einer der schlimmsten staatsterroristischen Anschläge ist das kürzlich verübte Massaker an den tamilischen Zivilisten in Kokodichcholai (Ein Dorf in der Ostprovinz Sri Lankas)

Tamilen und Moslems bilden die Mehrheit der Bevölkerung in der Ostprovinz Sri Lankas. Um diese Provinz von der Nordprovinz (wo Tamilen die Mehrheit bilden) zu trennen und die ursprüngliche Mehrheit der tamilischen und muslimischen Bevölkerung in eine Minderheit zu drängen, wird durch staatliche Hilfe in der Ostprovinz die Ansiedlung von Singhalesen gefördert. Dies wurde von allen bisherigen srilankanischen Regierungen der letzten Jahre gefördert. Dieser Kolonialisierungsplan und der

Bevölkerungsmord an srilankanischen Tamilen waren Schwerpunkte der Progrome der srilankanischen Regierung in der Ostprovinz. Indem die Tamilen getötet und als Flüchtlinge verjagt wurden plante die chauvinistische Regierung ihre Herrschaft in dieser Region auszuweiten.

Die Massaker und Verletzungen der Menschenrechte im Osten von Sri Lanka sind im Gegensatz zu denen im Norden und Süden Sri Lankas der Weltöffentlichkeit kaum bekannt. Dadurch kann die srilankanische Regierung ihre chauvinistischen Aktivitäten fortführen.

Am 13.06.91 ereignete sich das Massaker in Kokodichcholai. Als ein Racheakt für den Tod von drei Armeeangehörigen, die durch Minen der Tigers getötet wurden, ermordete die Armee innerhalb eines Tages 185 Angehörige der tamilischen Zivilbevölkerung.

Hausfrauen bei ihrer Hausarbeit, Schüler in der Schule, Arbeiter bei der Arbeit und Passanten auf der Straße wurden - nur weil sie Tamilen sind - kaltblütig von der srilankanischen Armee erschossen, erstochen oder lebendig verbrannt. Einige Tamilen, die Schutz in einer Reismühle suchten, wurden auf der Stelle erschossen. Lehrerinnen und Schülerinnen wurden von der Armee sexuell mißbraucht. Die Hälfte der Toten waren Frauen und Kinder. Mitarbeiter des Internationalen Roten Kreuzes, die den Verletzten

Forts. S.6

ශ්‍රී ලංකාවේ මිනිස් සානන

ශ්‍රී ලංකා සාමාන්‍යයෙන් විසින් ගම්වැසියන් 185 දෙනෙක්
මරා දමති.

"අවිහිංසාව අපේ ප්‍රතිපත්තියයි..... අපි අපේ ප්‍රශ්න සාකච්ඡා කිරීමෙන් විසඳා ගනිමු..... මා ආප්‍රධ මන විශ්වාසය නොතබමි..... වර්තමාන යුද්ධය ද්‍රවිඩ ජනතාවට විරුද්ධව කෙරෙන සටනක් නොවේ..... එය නොවි සංවිධානයට විරුද්ධව කෙරෙන සටනකි....."

ඉහත සඳහන් වදන් පාඨ ප්‍රසිද්ධ රැස්වීම් සහ ප්‍රචාරිති පත්‍ර ප්‍රකාශණ වලදී ජනාධිපති ප්‍රේමදාසගේ මුවින් පිටවුණු ඒවාය. නමුත් ශ්‍රී ලංකා රජය විසින් නොතකවා කරගෙන යන භයානක මිනීමැරුම් මේ ප්‍රකාශණ වලට විරුද්ධ ස්වභාවයක් පෙන්නුම් කරයි.

ශ්‍රී ලංකාවේ නැගෙනහිර පළාතේ , කොත්කඩ්වෙල්ලෙයි නැමැති ග්‍රාමයේ අහිංසක ද්‍රවිඩ ගම්වාසීන් මරාදමා , මැනනදි ශ්‍රී ලංකා රජය විසින් මෙහෙයවන ලද දරුණුම සත්‍යයේ සානනයක් ලෙස හැඳින්විය හැක. නැගෙනහිර පළාතේ ජනගහනයෙන් වැඩි සංඛ්‍යාවක් දෙමළ සහ මුස්ලිම් ජනයායි. දෙමළ ජනයා වැඩිම සංඛ්‍යාවක් සිටින උතුරු ප්‍රදේශයෙන් නැගෙනහිර ප්‍රදේශය වෙත් කිරීම සඳහාද , මෙම ප්‍රදේශයේ වසන ගම්වාසීන් සලස්පනනාවක් කිරීම සඳහාද , දෙමළ ජනයා සිටින ප්‍රදේශවල සිංහල ජනයා පදිංචි කරවීම වසර ගනනාවක් තිස්සේ ශ්‍රී ලංකා රජය විසින් කරගෙන යන ලද්දකි. මෙම පදිංචිකරවීමේ සැලසුම ක්‍රියාත්මක කිරීමට සහ දෙමළ ජනතාව පිඩනය කිරීමටද නැගෙනහිර ප්‍රදේශය ශ්‍රී ලංකා රජයේ ප්‍රධාන ඉලක්කය විය. දෙමළ ජනතාව මැරීමෙන් සහ අනාථයින් ලෙස පලවා හැරීමෙන් දේශානුරාගික රජය විසින් මෙම ප්‍රදේශවාසීන් වෙන තම බලපෑම් පල්ල කර ඇත.

ශ්‍රී ලංකාවේ නැගෙනහිර පළාතේ සිදුවී ඇති මිනිස් සානන සහ මිනිස් අයිතිවාසිකම් උල්ලංගනය කිරීම , දකුණු සහ උතුරු ප්‍රදේශ තරමට පිටස්තර ලෝකයට පිළිබිඹුවී නැත. මේ හේතුව නිසා එක් අතකින් ශ්‍රී ලංකා රජයේ දේශානුරාගික බලපෑම් නොතකවා කරගෙන යෑමට ඉඩකඩ සැලසී ඇත.

13.06.91 දින කොත්කඩ්වෙල්ලෙයි ග්‍රාමයේ

සිදුවුණු මේ භයානක මිනිස් සානනයට හේතුවී තිබෙන්නේ නොවි සංවිධානයේ බිම්බෝමයකින් හමුදාභවයින් 3 දෙනෙක් මරණයට පත්වීමයි. මෙයට පලිගැනීමක් වශයෙන් , ලේපිපාසින ශ්‍රී ලංකා හමුදාව අහිංසක ගම්වාසීන් 185 දෙනෙක් අමු අමුවේම මරාදමා ඇත.

තම නිවෙස්වල වදිනෙදා වැඩකරමින් සිටි අය , පාසැල් සිසුන් , කාර්යාලීය සේවකයින් සහ පාරේ ගමන් කරමින් සිටි මගීයින්ද කැනිවලින් නොවා , වෙඩිතබා , අමුඅමුවේ මරා දමා ඇත්තේ හුදෙක්ම මේ අය දෙමළ ජනයා වූ නිසාමය. මරණ හයින් වීමෝලන සැඟවී සිටි දෙමළගම් වැසියන් පිරිසක් වෙඩිතබා මරා දමා ඇත. හමුදා භවයින් විසින් පාසල් ගුරුවරියන් සහ ශිෂ්‍යාවන් දූෂණය කර ඇත. මෙදින මරාමුටට පත් වූවන්ගෙන් අඩක් පමණ ස්ත්‍රීන් සහ ළමයින්ය.

කුරුමාල ලැබුවන්ට ප්‍රථමාධාර දීමට ගිය ජාත්‍යන්තර රතුකුරුස සමාගමේ නිලධාරීන්ට ඒ ස්ථානයට යෑම හමුදා භවයින් විසින් වලක්වා ඇත. මේ නිලධාරීන්ට එම ස්ථානයට යෑමට ඉඩදී ඇත්තේ දින 4කට පසුවය.

මරණයෙන් බේරුණු ගම්වාසීන් වෙන තුටත්තු වල්ල නොට , ඔවුන් ලවාම මාර්ග ගරීර ගොඩ ගස්වා පුලුස්සවා ඇත. කොත්කඩ්වෙල්ලෙයි , මහිලච්චිට් සහ මුනෙත්තාඩු ආදිපෙදෙස් වල හිස් කබල් සහ ඇට සැකිලි තැන් තැන්වල දකින්නට හැකිවුණු බව ඒ පෙදෙස්වලට ගිය අය සියැසින් දුටු බව වාර්තාවී ඇත. හමුදාව විසින් ගෙවල් 400කට වඩා විනාශකර දමා ඇත. මේ අතර නොල්ල කැමිද සිදුවී ඇත. මේ සිද්ධියට පසු විශාල ගණනක් අතුරු දහන් වී ඇත. මොවුන් ගේ ඉරණම ගැන හෝචුවාවන් නැත. විශාල සංඛ්‍යාවක් කැලෑවල සැඟවී ඇතැයි විශ්වාස කරනු ලැබේ.

මේ සානනය පිළිබඳව රජයේ නිවේදනයක මෙසේ සඳහන්ව ඇත. "..... පනහක් පමණ දෙනා මරාමුටට පත්වී ඇත..... සමහරක් අතුරු දහන්වී ඇත.....මොවුන් පිටතත් අතර සිටින්නටද ඉඩ

ඇත.... "

සිරිත් පරිදි ශ්‍රී ලංකා රජය, "ඇත්ත" වැඩිමට බොරු හැළි ඇද බායි. නමුත් නැත්තැන් වල දකින්නට ඇති මිනිස් ඇට සැකිලි මේ සිද්ධියේ ඇත්ත තත්වය පිළිබිඹුකරයි.

මෙම සිද්ධිය ගැන සොයා බැලීමට ශ්‍රී ලංකා රජය විසින් නොමිසමක් පත් නොව ඇත. මෙය තවත් රැවටිල්ලකි. පසුගිය වසර 40කල බලයට පත් රජයත් විසින් නොමිසම පත්නොව ඇත. ඒ සෑම නොමිසමක්ම වාගේ රජයට වාසි ඇතිවන සේ වාර්ථා නිකුත් කර ඇත. නිදසුනක් වශයෙන් මැන ඉතිහාසයේදී ශ්‍රී ලංකා රජය විසින් , ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය විසින් වරද කරුවකුලෙස ඔප්පු කරනු ලැබූ පොලිස් නිලධාරියකුට වන්දි සහ උසස් කිරීමක්ද සමග ආපසු වැඩට ගැනීම රජයේ "අවංකතම" මෙතට පැහැදිලි කිරීමකි.

රටේ සාමය නැවත ලබා ගැනීමට ප්‍රධාන බාධකයන්ට ඇත්තේ ශ්‍රී ලංකා රජයයි. එම නිසා "සාමයේ වෙස්මුහුණ" ගලවා දමා ප්‍රේමදාසගේ සැබෑ" කැනනුමුණ" චලිතවීම් අනාවරණය.

පළමුවන ප්‍රාදේශීය සංගමය බිහිවෙයි.

ජූලි මස 7 වන ඉරිදා ස්වර්ණාර්ථ නගරයේදී ශ්‍රී ලංකා සංගමයේ , ස්වර්ණාර්ථවාසී සාමාජිකයින් සහ ඔවුන්ගේ හිතවතුන් එකතුවීමෙන් ශ්‍රී ලංකා සංගමයේ ප්‍රාදේශීය ශාඛාවක් පිහිටුවා ගන්නා ලදී. සෑම මසකම පළමුවන ඉරිදා සවස 18.00 පැයේ සිට 21.00 පැය දක්වා ඔවුන් මුහුණ දෙනු ලබන ගැනීමට අවස්ථාවක් ලැබී ඇත.

එම සංගමය පැවැත්වෙන ස්ථානය : "සල්ස්" බාර්, වයිබ්ලින්ගන් පාර 59,7000 ස්වර්ණාර්ථ 50.

ඊට අමතරව ජූලි මස 27 වන දින , ශ්‍රී ලංකාව පිළිබඳ විස්තර ප්‍රචාරය කරනු ලබන "විශාස" වායාරූප දර්ශනයක් සහ ජාත්‍යන්තර සෞභාග්‍යයන්ගේ ශ්‍රී ලංකා නියෝජිතවරියගේ දේශනයකද සවන් දීමට අවස්ථාව සලසයි.

ඒ පිළිබඳව වැඩි විස්තර ප්‍රචාරණ පත්‍රයෙන් බලාගත හැක.

ශ්‍රී ලංකා සංගමය තවත් වසරක් පිරෙයි.

1991 ජූනි මස 15 වන දින ස්වර්ණාර්ථ නගරයේ , "සල්ස්" , වයිබ්ලින්ගන් පාරේ 59 දරන ස්ථානයේදී ශ්‍රී ලංකා සංගමය නැවත වරක් රැස්විය. එදින තවතිලධාරී මණ්ඩලයක් තේරීම ප්‍රධාන කරුණ ලෙස සිදුවිය. ගතවූ වසරේ ආපසු බැලීමක් සහ අනාගතයට මිටවඩා දියුණු ආකාරයෙන් වැඩනටයුතු කරගෙන යාහැකි මාර්ගයක් ගැන එහිදී සාකච්ඡාවට භාජනය විය.

ශ්‍රී ලංකා සංගමය මගින් පළකරන ප්‍රවෘති ලිපිය දිගටම කරගෙන යාමට මෙදින රැස්වීමේදී සම්මත විය. ශ්‍රී ලංකාවේ වර්තමාන සැබෑ තත්වය අවබෝධ කරවීමට සැබෑ ප්‍රවෘති පළවිය යුතුවන බව තීරණය විය. එම පත්‍රිකාව සිංහල, දෙමළ සහ ජර්මන් යන භාෂාමාධ්‍යයන් ගෙන් පලවනු ඇත.

ඊට අමතරව ප්‍රාදේශීය සංගම පිහිටුවීමෙන් ප්‍රධාන සංගමයේ ක්‍රියාවන් ඉදිරියට කාර්යක්ෂමව කරගෙන යාමට හැකි අවස්ථාවක් පැහැදිලිවිය. ඒ අනුව මිසිනින් , ස්වර්ණාර්ථ , ඩොර්ට්මන්ඩ් සහ ෆැරැන්ක් ෆර්ට් යන නගරවල මූලික ප්‍රාදේශීය සංගම කලාපීය වෙනුවෙන් ප්‍රචාරන වැඩසටහන් ඉදිරිපත් කිරීමට යෝජනාවිය.

සමිතිය මගින් ගන්නා ලද තවත් වැදගත් පියවරක් වූ දේශපාලන රැකවරන පනා ජර්මනිය වෙසෙන ශ්‍රී ලාංකිකයන් ආපසු සිය රටට බලයෙන් යැවීමට විරුද්ධව පෙත්සම් ව්‍යාපාරයක් ගෙනයාමට ක්‍රියාකිරීම ඉතාමත් කාලෝචිත දෙයක් ලෙස පැවසිය යුතුය.

මිලග සමිති වාරය මිසිනි නගරයේදී සමුලුවක් ලෙස දින 2ක කාලයක්කල පැවැත් වීමට තටයුතු කරගෙන යනු ඇත. එය ඔත්තොබර් මස පැවැත්වීමට දැනට තීරණය කර ඇත.

කලාපීය මිල - DM 1 කි.

කැපුල් ශාඛාව - DM 0.60 කි

ලබාගත හැකි සම්භාගය -

SRILANKA VEREIN
Daiserstr. 9,
8000 München 70

இலங்கையில் படுகொலை

கொக்கட்டிச்சோலையில் ராணுவத்தின் வெறியாட்டம்.

அ ஹி ம் சை வ ழி யி லே யே போ வோ ம் .
பிரச்சனைகளைப் பேச்சுவார்த்தை மூலமே
தீர்ப்போம் . ஆ யு த ங் க ளி ல் எ ன க் கு
நற்பிக்கையில்லை..."

"இப்போது நடைபெறும் யுத்தம் தமிழ்மக்களுக்கு
எதிரானதல்ல; புலிகளுக்கு எதிரானதே..."

மேலேயுள்ளவை இலங்கை ஜனாதிபதி பிரேமதாசவால்
பொதுக்கூட்டங்களிலும், பத்திரிகைகளிலும் அடிக்கடி
சொல்லப்படும் வார்த்தைகளாகும். எனினும் இதற்கு
நேர் எதிர்மாறாகவே இலங்கையரசு
நடந்துகொள்கிறது என்பது தொடர்ச்சியான பல
அரசு பயங்கரவாதச் செயல்கள் மூலம் வெளிச்சம்
போட்டுக் காட்டப்படுகிறது. இவற்றில் ஒன்றுதான்
அண்மையில் கொக்கட்டிச்சோலையில் நடந்த அப்பாவி
மக்கள் படுகொலைச் சம்பவமாகும்.

தமிழர்கள், முஸ்லிம்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும்
பிரதேசமான கிழக்கு மாகாணத்தை வடக்கிலிருந்து
துண்டாடுவதற்காகவும், இப்பிரதேசங்களில் வாழும்
பெரும்பான்மையினரை சிறுபான்மையினராக்கவும் பல
வருடங்களாகச் சிங்களக் குடியேற்றங்கள்
இலங்கையரசால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.
இக் குடியேற்றத்திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகவும்,
தமிழின அழிப்பு நடவடிக்கையின் ஒரு பகுதியாகவுமே
கிழக்கு மாகாணம் இலங்கையரசின் பிரதான
தாக்குதல் இலக்குகளில் ஒன்றாக இருந்து
வருகிறது. ஆரம்ப காலங்களிலிருந்தே
இப்பிரதேசத்தில் தமிழர்களைக் கொண்டும்,
அகதிகளாகத் துரத்தியடித்தும் கிழக்கு மாகாணத்தை
கைப்பற்றுவதில் இலங்கையரசு தொடர்ந்து
முன்னேறிவருகிறது.

வடபகுதியைப் போன்றோ, தென்பகுதியைப் போன்றோ
அல்லாது கிழக்கு மாகாணத்தில் இடம்பெறும் மனித
உரிமை மீறல்கள், படுகொலைகள் என்பன
வெளியுலகுக்கு தெரியவருவது மிகவும் குறைவாகவே

இருப்பது இலங்கையரசின் இனவாத
நடவடிக்கைகளுக்கு இன்னும் உதவியாக இருக்கிறது.
இலங்கையரசின் தொடர்ச்சியான இன ஒழிப்பு
நடவடிக்கையில் ஒன்றாக இடம்பெற்றதே 13.06.91
இல் கொக்கட்டிச்சோலைப் பகுதியில் இடம்பெற்ற
படுகொலைகளாகும்.

புலிகளின் கண்ணிவெடியில் சிக்கி 3
இராணுவத்தினர் உயிரிழந்ததைக் காரணமாக
வைத்துக்கொண்டு, இரத்த வெறி பிடித்த இராணுவம்
சுமார் 185க்கும் மேற்பட்ட அப்பாவித் தமிழ்
பொதுமக்களை கொன்று குவித்துவிட்டது.

வீட்டில் தங்கள் அன்றாட வேலைகளைக் கவனித்துக்
கொண்டிருந்தவர்களும், பாடசாலையில் படித்துக்
கொண்டிருந்த மாணவர்களும், வேலையில்
ஈடுபட்டிருந்த தொழிலாளர்களும், தெருவில் போய்க்
கொண்டிருந்தவர்களும் தமிழர்கள் என்ற ஒரே
காரணத்திற்காக இலங்கையரசின் இராணுவத்தால்
துப்பாக்கியால் சுடப்பட்டும், கத்தியால் வெட்டப்பட்டும்,
உயிருடன் நெருப்பு வைக்கப்பட்டும் துடிதுடிக்கக்
கொல்லப்பட்டுள்ளார்கள்.

இராணுவ கொலைவெறிக்கு அஞ்சி அரிசி
ஆலையொன்றுக்குள் ஒளிந்து கொண்ட
பொதுமக்களை அங்கேயே சுட்டுத் தள்ளியது
இராணுவம். பாடசாலை ஆசிரியைகள் மீதும்,
மாணவிகள் மீதும் இராணுவத்தால் பாலியல்
வன்முறை மேற்கொள்ளப்பட்டது.
கொல்லப்பட்டவர்களில் அரைவாசிக்கு மேற்பட்டோர்
பெண்களும் குழந்தைகளும்.

இராணுவத்தின் தாக்குதல்களால்
படுகாயமுற்றவர்களுக்கு மருத்துவ சிகிச்சையளிக்கச்
சென்ற சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கம்
இராணுவத்தால் அங்கு போகவிடாமல் தடுக்கப்பட்டது.
சம்பவம் நடந்த 4 நாட்களின் பின்னரே சம்பவம்
நடந்த இடங்களுக்குப் போக சர்வதேச
செஞ்சிலுவைச்சங்கத்திற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

இந்த இடைக்காலத்தில் உயிர்தப்பியிருந்த பொதுமக்களைக் கொண்டே இராணுவம் கொல்லப்பட்ட உடல்களை அப்புறப்படுத்தியது. பிணங்கள் யாவும் ஒன்றாக குவிக்கப்பட்டு, தீ மூட்டிக் கொளுத்தும்படி மக்கள் இராணுவத்தால் ஆயுத முனையில் பணிக்கப்பட்டனர்.

கொக்கட்டிச்சோலை, மகிழடித்தீவு, முனைக்காடு ஆகிய பகுதிகள் எங்கும் மனித மண்டையோடுகளும், எலும்புக்கூடுகளும் காணப்பட்டதாக இப்பிரதேசங்களை நேரில் சென்று பார்த்தவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். 400க்கு மேற்பட்ட வீடுகள் அரசபடைகளால் முற்றாகச் சேதமாக்கப்பட்டுள்ளன. பொது மக்களின் உடைமைகளும் கொள்ளையடிக்கப்பட்டன.

இப்படுகொலைச் சம்பவத்தின் போது பல தமிழர்கள் காணமற் போயுள்ளனர். இவர்களுக்கு என்ன நடந்தது என இதுவரை தெரியவரவில்லை. உயர் தப்பிய பலர் காடுகளில் தஞ்சம் புகுந்துள்ளனர்.

இப்படுகொலைச்சம்பவம் பற்றி இலங்கையரசு வெளியிட்ட அறிக்கையில் "50க்கு குறைவானவர்களே கொல்லப்பட்டிருக்கலாம். ஏனையோரைக் காணவில்லை. அவர்கள் உயிருடனிருக்கலாம்" என்று வழமை போல் பொய், புரட்டுகளை எழுதி உண்மைகளை அப்பட்டமாக மறைத்துள்ளது. அத்துடன் ஒரு கண் துடைப்பாக இப்படுகொலைச் சம்பவத்தை விசாரிக்க ஆணைக்குழுவும் அரசால் நியமிக்கப்பட்டுள்ளது. கடந்த 40 வருடங்களுக்கு மேலாக, இப்படி எத்தனையோ ஆணைக்குழுக்கள் நியமிக்கப்பட்டதும், அவைகள் அரசு சார்பு அறிக்கைகளை வெளியிட்டுவிட்டு முடங்கிக் கொண்டதும் இலங்கை வரலாறாகும். உயர்நீதிமன்றத்தால் குற்றவாளியாகக் காணப்பட்ட ஒரு பொலிஸ்காரரின் அபராதத் தொகையையும் கட்டி, அக்குற்றவாளிக்கு பதவியுயர்வும் கொடுத்து கௌரவித்த இலங்கையரசின் 'நேர்மையை' பலரும் அறிவர்.

இலங்கையில் மனித உரிமை மீறல்களை நிறுத்துவதற்கும், சமாதானத்தை, அமைதியை ஏற்படுத்தவும், அனைத்து இனங்களுக்கும் சம உரிமை கிடைக்கவும் தடையாக இருக்கும் பிரதான எதிரி என்றும் இலங்கையரசே. பிரேமதாசவின் சமாதான வேலங்களை இனங்கண்டு இலங்கையரசை உலக அரங்கில் அம்பலப்படுத்த வேண்டும்.

(தகவல்கள்: வீரகேள், ஐலண்ட், மனித உரிமைச் சங்கங்களின் அறிக்கைகள்)

இலங்கையர் சங்கம் - வருடாந்தப் பொதுக் கூட்டம்

1991ம் ஆண்டு ஆனி மாதம் 15ம் திகதி ஸ்ருட்காட் நகரில் இலங்கையர் சங்கத்தின் வருடாந்தப் பொதுக்கூட்டம் நடைபெற்றது.

அக் கூட்டத்தில் புதிய வருடத்திற்கான செயற் குழுதெரிவு செய்யப்பட்டது.

கடந்த வருடங்களின் நடவடிக்கைகள் விமர்சனத்துள்ளாக்கப்பட்டதுடன் எதிர்காலத்தில் செய்யப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகள் பற்றியும் கலந்துரையாடப்பட்டது.

வெளிநாடுகளில் வாழும் இலங்கையர்கள் மத்தியில் தொடர்புகளை பலப்படுத்தவும், இலங்கையில் நிகழும் உண்மை சம்பவங்களை மக்களுக்கு தெரியப்படுத்தும் முகமாகவும் தமிழ், சிங்களம், ஜேர்மன் ஆகிய மொழிகளில் செய்திக் குறிப்புக்கள் இலங்கையர் சங்கத்தின் செய்தியுடன் இணைக்கப்பட வேண்டுமென தீர்மானிக்கப்பட்டது.

பிரதேசரீதியாக இலங்கையர் சங்க அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட பிரதேசக்குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டு அப்பிரதேசத்தின் நடவடிக்கைகள் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டுமெனவும், ஜூலை மாதத்தில் "கறுப்பு ஜூலை" தொடர்பான நிகழ்ச்சிகளை ஸ்ருட்காட், பிராங்பர்ட், முன்சன், டோற்முண்ட் மற்றும் ஏனைய நகரங்களிலும் இலங்கையின் தற்போதைய நிலவரங்களைத் தெரிவிக்கும் நிகழ்ச்சிகளாக நடத்த வேண்டுமெனவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

மேற்கு ஜேர்மனியில் தஞ்சம் கோரியுள்ள இலங்கை அகதிகளை திருப்பி அனுப்புவதை எதிர்க்கும் மனுவில் கையெழுத்துக்கள் சேகரிக்கப்பட்டு ஜேர்மன் உள்நாட்டு அமைச்சருக்கு அனுப்ப வேண்டுமெனவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

இலங்கையர் சங்கத்தின் அடுத்த பொதுக் கூட்டம் ஒரு கருத்தரங்குடன் செப்டம்பர் - ஒக்டோபர் மாதங்களில் நடைபெறவுள்ளது.

சுவிஸ் 1.DM
தூதர் லைவு 60 Pf.

கிடைக்கிடம்

SRILANKA VEREIN
Daiserstr 9
8000 München 70

Hilfe leisten wollten, wurden von den Soldaten gehindert, in die

Dörfer zu gehen. Erst nach 4 Tagen erlaubte man ihnen, in die Dörfer zu gehen. In dieser Zeit wurden die Einwohner des Dorfes, die das Massaker überlebten, von der Armee gezwungen, die toten Körper zu beseitigen. Die Leichen wurden zu einem Haufen aufgeschichtet und verbrannt.

Augenzeugen, die die Orte Kokodichcholai, Mahiladiththivu und Munaikkadu besuchten, berichten, daß überall Schädel und Skelette zu sehen waren. Über Vierhundert Häuser wurden durch die staatlichen Kräfte zerstört und geplündert.

Viele Tamilen werden seit diesem Massaker vermißt. Ihre Situation ist immer noch ungewiß. Viele, die dem Tod entfliehen konnten, wurden später im Dschungel aufgefunden.

Die srilankische Regierung gab zu dem Massaker folgende Erklärung ab: "...weniger als 50 Personen wurden getötet, die anderen werden vermißt. Sie sind vielleicht am Leben."

Wie gewöhnlich versucht die srilankische Regierung, die Wahrheit zu verdecken. Unglücklicherweise waren zu viele Skelette zu verstecken! Als weitere Augenwischerei wurde eine Kommission von der Regierung eingesetzt, um das Massaker zu untersuchen. In den letzten 40 Jahren wurden einige Kommissionen durch die Regierung gebildet, und wie die Geschichte gezeigt hat, haben sie immer zugunsten der Regierung berichtet. Die srilankische Regierung beförderte einen Polizisten, der vom obersten Gerichtshof nach den Gesetzen des Landes für schuldig befunden wurde, und zahlte dessen Geldstrafe. Jeder kennt die "Ehrlichkeit" dieser Regierung.

Die srilankische Regierung ist das Hindernis, das die Rückkehr von Ruhe und Frieden auf die Insel verhindert. Deshalb ist es notwendig, dem srilankischen Präsidenten Premadasa die falsche Maske des "Friedens" herunterzureißen und sein "schlimmes" Gesicht der Welt offenzulegen.

DER SRI LANKA VEREIN IST WIEDER EIN JAHR ÄLTER GEWORDEN

Am 15. Juni 1991 fand in Stuttgart im SALZ die Mitgliederversammlung statt. Es wurde über Aktivitäten des vergangenen Jahres berichtet sowie ein Ausblick auf das kommende Geschäftsjahr gegeben.

Hauptanliegen des Sri Lanka Vereins ist, daß alle in Deutschland lebenden srilankischen Bürger miteinander Kontakt aufnehmen austauschen können. Diese Informationen sollen den Mitgliedern durch einen Rundbrief zukommen. Dieser Rundbrief wird in den Sprachen singhalesisch, tamilisch und deutsch erscheinen. Damit die Arbeit sich nicht auf einen Ort konzentriert, sollen in den einzelnen Städten Ortsgruppen gebildet werden. Die ersten Ortsgruppen werden in München, Stuttgart, Frankfurt und Dortmund gegründet. Aufgabe der Ortsgruppe ist, die Bevölkerung vor Ort über die aktuelle Situation auf Sri Lanka zu informieren.

Für den Monat Juli hat der Verein eine bundesweite Unterschriftenaktion gegen die Abschiebung von srilankischen Asylbewerbern beschlossen.

Das nächste Treffen des Sri Lanka Vereins ist in München im Rahmen eines Seminars im Oktober '91 geplant.

Erstes Treffen der
Stuttgarter Ortsgruppe am 7.
Juli im SALZ

Wir treffen uns an jedem
ersten Sonntag im Monat von
18.00 - 21.00 im SALZ.
Waiblinger Straße 59, 7
Stuttgart 50.

Am 27. Juli veranstaltet wir
eine Informationsveranstaltung
zur aktuellen Lage auf SRI
LANKA (vgl. Flugblatt).

From page: 8

no doubt that resort to retaliatory violence by the forces of the state, whatever the provocation from cruel and extremist opposition violence, whether this be in the North or the South, only makes more inexorable the foundations for a peaceful and democratic society in which people of all communities are secure.

One of the main causes of such tragedies is the impunity enjoyed by wrongdoers when they happen to belong to the state.

CRM hopes that the enormity of the events in Kokkaddicholai will at least result in serious consideration of these factors, and effective action to prevent repetition of such tragedies in the future.

In conclusion CRM draws once again attention to example of the Human Rights Agreement entered into by the government and the violent opposition of El Salvador, with UN mediation. This demonstrates dramatically that it is not impractical to try to secure human rights in times of the most bitter armed conflict.

ஸ்ருட்காட் இலங்கையர் சங்க பிராந்தியக் குழுவின் தோற்றம்!

ஜூலைமாதம் 7ம் திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமை ஸ்ருட்காட் நகரில் இலங்கையர் சங்க அங்கத்தவர்களும் நண்பர்களும் இணைந்த பிராந்தியக் குழுவொன்று உருவாக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு மாதத்திலும் முதலாவது ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் 18 மணியிலிருந்து 21 மணி வரை அனைவரும் சந்தித்து கருத்துப் பரிமாற்றிக் கொள்ளும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்துள்ளது.

பிராந்தியக் குழு கூடுமிடம்:

SALZ, Waiblingerstr. 59,7 Stuttgart 50

கறுப்பு ஜூலை

ஜூலை 27ம் திகதி ஸ்ருட்காட் பிராந்தியக் குழு இலங்கையின் தற்போதைய நிலைமைகளை விளக்கும் விவரணை நடத்த தீர்மானித்துள்ளது.

இது பற்றிய மேலதிக விபரங்களைத் துண்டுப்பிரசுரத்தில் பார்க்கவும்.

நதைபெறும் திகதி: 27.07.91

இடம்: Charlottenstr. 38, 7000 Stuttgart 1.

- * ich abonniere den Rundbrief für 1.60 DM pro Ausgabe.
 - * ich bestelle Rundbrief No:....
 - * ich bitte um Zusendung von Probeexemplare (DM..... in Briefmarken liegen bei)
 - * ich möchte Mitglied werden schicket mir eine Beitrittserklärung.
 - * mich interessiert die Mitarbeit in der Redaktion
- einsenden an SRI LANKA VEREIN:

Name:

adresse:

Datum:

Unterschrift:

ප්‍රධාන අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂක පෙරමුණ
 ஜனநாயக உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான இயக்கம்
 CIVIL RIGHTS MOVEMENT OF SRI LANKA

IMPUNITY AND THE KOKKADDICHOLAI MASSACRE

The civil Rights Movement of Srilanka is appalled at what has been officially described as "the gruesome killing of a large number of innocent civilians" in the Kokkaddicholai area of the Eastern Province on 13 June 1991. This appears to have been the result of the armed forces going on a retaliatory rampage after the killing of three of their number in a land mine blast. Whereas army sources are reported to place civilian deaths at 52, members of Parliament of the area report the death toll at over 150, and also that a large number of houses have been destroyed. The press further reports that hundreds of civilians are fleeing from their houses in the area.

CRM, while welcoming the swift initial response of the government to take the matter seriously, promise an independent inquiry, and order quick relief to the injured and bereaved, stresses the importance of these measures being implemented quickly and effectively. It also stresses the importance of giving humanitarian organisations such as Medicins sans Frontieres, the International Committee of the Red Cross, and the UN High Commission for Refugees, who have demonstrated their commitment to serve the people of our country at the risk of their lives, all facilities and protection to perform their humanitarian work effectively.

CRM further emphasises the importance of looking into the underlying reason and causes for such events, which taken place right from the beginning of the escalation of the violence in our country in the early 80s. There is

see page 7

DRUCKSACHE

SRI LANKA VEREIN
 DAISER STR. 9
 8000 MÜNCHEN 70

Adhäsionsverschluss hier öffnen >>>

படிப்பகம்